

[Landbrugsministeren.]

bliver enig om Prisen. Den ene Ordfører, det ærede Medlem Hr. Victor Larsen, mente, at det vilde være rimeligt, at Tolvmandsforeningerne kom med i dette Vurderingsnævn, og herom kan der naturligvis forhandles. Det ærede Medlem Hr. Aksel Larsen var bange for, at Prisen for Jord, der bliver afstaaet, bliver for høj ved en saadan Vurdering. Hertil skal jeg sige, at jeg tror ikke, at Prisen bliver lavere ved en saadan Vurdering, men naar jeg har foreslaaet det paa den Maade, er det for at undgaa, at der begaaes Skygge af Uret over for Jordejerne.

Hvad angaar Spørgsmaalet om Ekspropriation af Tillægsjord til de indeklemte Husmænd var det ærede Medlem Hr. Erik Eriksen meget forbavset over, at jeg fremsatte et saadant Forslag, men i sin Modvilje mod det naaede han dog ikke op paa samme Højder som det ærede Medlem Hr. Victor Larsen. Det ærede Medlem Hr. Victor Larsen udtalte, at der aldrig nogen Sinde tidligere i Rigsdagen var fremsat et saa kynisk, brutalt, uretfærdigt og anmassende Forslag. Højere kan vel ingen komme op, i hvert Fald kunde det ærede Medlem Hr. Erik Eriksen ikke. Det ærede Medlem Hr. Erik Eriksens største Indvending var vel nok, at han fandt det unødvendigt at foretage en saadan Foranstaltning, og derfor maatte han anse det for et urimeligt Indgreb over for de paagældende Jordejere. Begge var enige om, at det vilde fremkalde en Bitterhed, en Splid og et Uvenskab mellem Naboer ude paa Landet, som vilde være meget uheldigt.

Sandheden angaaende Forslagets Voldsomhed, anmassende Form o. s. v. er jo den, at det ikke er første Gang, der er fremsat et saadant Forslag. Saa vidt jeg erindrer, er det sjette Gang, jeg her i det høje Folketing har den Ære at fremsætte et saadant Forslag, og det kan formodentlig ikke være værre end dem, man har behandlet tidligere, idet det er af samme Omfang og indeholder de samme Bestemmelser. Hertil kommer, at et Forslag af lignende Karakter blev vedtaget her i det høje Folketing for godt og vel 10 Aar siden, og de tre Partier, der da vedtog Forslaget, er nøjagtig de samme tre Partier, der nu igen har Flertal her i Salen. Jeg kan ikke rigtig se, hvorfor man saa med det samme skal opgive Haabet om at faa et saadant Forslag gennemført; i alt Fald for en yngre Mand kan det ikke nytte at opgive saadan noget paa Forhaand.

Det ærede Medlem Hr. Erik Eriksen mente, at et saadant Forslag ikke var nødvendigt, men samtidig erkendte han, at

Spørgsmaalet om Tillægsjord var af megen Betydning for en rigtig Jordfordeling her i Landet. Naar man nu i omtrent 30 Aar har prøvet alle Midler og alle de Veje, som nogen har kunnet hitte paa, for at skaffe Tillægsjord til disse indeklemte Husmænd, og det Resultat, man har opnaaet i disse 30 Aar, er, at ca. 3 000 har faaet Tillægsjord, saa maa jeg indrømme, at man ikke kan sige, det er noget stort Resultat.

Da der endnu findes 58 000 Husmænd, som kun har 5 000 Kr.s Grundværdi, og da der er 41 000—42 000, som har under 4 000 Kr.s Grundværdi, og de sidste tilsammen kun ejer 3,5 pCt. af hele det danske Landbrugsareals Grundværdi, maa man sige, at hvis man skal fortsætte i samme Tempo som i de sidste 30 Aar, vil det i alt Fald være nogle Hundrede Aar, inden Spørgsmaalet er løst. Tror de, der gaar saa haardt i Rette med mig paa Grund af disse Bestemmelser, virkelig, at det vil skabe mere Bitterhed, mere Splid og mere Uvenskab mellem Naboer ude paa Landet, at man paa Grund af en ualmindelig uheldig og forældet Jordfordeling gennemfører Bestemmelser, der gør de store Gaarde lidt mindre, for at en lille Del af den voksende Befolkning kan faa et Landbrug, eller for at den Fjerdedel af samtlige Landmænd, som har det allerdaarligst, og som er ved at blive et Landbrugsproletariat, faar noget mere Jord — tror man virkelig, at det vil skabe større Bitterhed og Uvenskab i Landbefolkningen, end at man fortsætter med den Jordfordeling, vi nu har? Naar hertil kommer, som det ærede Medlem Hr. Aage Fogh oplyste i Gaar, at de indeklemte Husmandsbrugs Forrentningsprocent ligger under Halvdelen af de større Husmandsbrugs, maa man erkende, at de økonomiske Vilkaar for disse Brug er saaledes, at man ikke bør fortsætte paa den Maade. Tror man virkelig, at Bevarelsen af en Jordfordeling, hvor en lille Overklasse beslaglægger over Halvdelen af Jorden, medens en Fjerdedel af samtlige Landmænd maa nøjes med faa Tønder Land, saa faa, at de maa sidde og halvsulte paa disse Bedrifter og den opvoksende, jordsøgende, ubemidlede Landboungdom udelukkes fra at faa egen Bedrift, udelukker Bitterhed, Splid og Uvenskab mellem Naboer ude paa Landet? Jeg tror det ikke. Er der Begrundelse for, at disse Følelser skal opstaa hos de større Landmænd, fordi de skal afstaa nogle faa Tønder Land til dem, der har for lidt? De bevarer jo dog fremtidig Retten til meget, meget mere Jord end de mindre heldige Landmænd, som faar Jord efter disse Bestemmelser. En mere rimelig Jordfordeling kan kun bidrage til et bedre Forhold mel-